

Kamer der Volksvertegenwoordigers		Chambre des Représentants	
Zittingsjaar 1937-1938	N° 16		Session de 1937-1938
N° 11 : WETSONTWERP	23 novembre 1937	23 November 1937	PROJET DE LOI N° 11

WETSONTWERP

betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen
van ouderdom en vroegtijdigen dood.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DEN ARBEID
EN DE SOCIALE VOORZORG (1) UITGEBRACHT
DOOR DEN HEER HEYMAN.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het wetsontwerp betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegtijdigen dood, dat, op 12 Juni 1937, door de Kamer werd goedgekeurd, is door den Senaat — na langdurige besprekingen in de Commissie en in openbare vergadering — in een groot getal artikels gewijzigd geworden.

De Kamer zal zich herinneren, dat deze bespreking op het einde van de parlementaire zitting, in zeer ongunstige omstandigheden en met overhaasting was geschied.

Het was dus goed, dat de oorspronkelijk aanvaarde teksten nog eens grondig werden onderzocht en besproken.

Dit is dan ook in den Senaat geschied.

Uwe Commissie heeft op haar beurt den tekst, zooals hij ons door de Hooge Kamer wordt overgemaakt, grondig onderzocht.

Alhoewel sommige leden voorbehoud hebben doen gelden op enkele door den Senaat aanvaarde bepalingen, toch is uwe Commissie van meening geweest, *den tekst ongewijzigd te moeten aanvaarden*.

Vooreerst omdat de tekst van den Senaat, dezen van de Kamer op menig punt voordeelig gewijzigd heeft.

Vervolgens om te vermijden dat door het aanvaarden van ondergeschikte amendementen, het wetsontwerp naar den Senaat zou moeten terugkeeren, met als onvermijdelijk

PROJET DE LOI

relatif à l'assurance en vue de la vieillesse
et du décès prématuré.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. HEYMAN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi relatif à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré, adopté par la Chambre le 12 juin 1937, a été modifié en de nombreux articles par le Sénat, après de longues discussions en commission et en séance publique.

La Chambre se rappellera que la discussion de ce projet, à la fin de la session parlementaire, s'est effectuée dans des conditions particulièrement défavorables et de façon précipitée.

Il se recommandait, dès lors, de soumettre encore une fois les textes primitivement adoptés à un examen et à une discussion approfondie.

Cela a eu lieu au Sénat.

A son tour, votre Commission a examiné de façon approfondie le texte tel qu'il nous fut transmis par la Haute Assemblée.

Malgré les réserves que des membres ont fait valoir quant à certaines dispositions admises par le Sénat, votre Commission a été d'avis *d'admettre le texte sans modification aucune*. Ceci, en premier lieu, parce que le texte du Sénat a modifié celui de la Chambre en plusieurs endroits, de façon favorable.

Ensuite, afin d'éviter de devoir, à cause de l'adoption d'amendements d'ordre secondaire, renvoyer le projet de loi au Sénat, avec comme conséquence inévitable un re-

(1) De Commissie bestaat uit de HH. Marck, voorzitter; Deconinck, Delor, Dierkens, Duchesne, Gailly, Goblet, Van Acker, Van Wallegghem. — Coussens, Debersé, De Vleeschauwer, Haustrate, Heyman, Huart, Mampaey. — Boeckx, Leclercq. — Knaepen, Leruitte. — Lambrechts. — Glineur.

(1) La Commission est composée de MM. Marck, président, Deconinck, Delor, Dierkens, Duchesne, Gailly, Goblet, Van Acker, Van Wallegghem. — Coussens, Debersé, De Vleeschauwer, Haustrate, Heyman, Huart, Mampaey. — Boeckx, Leclercq. — Knaepen, Leruitte. — Lambrechts. — Glineur.

gevolg een vertraging in de toepassing der wet, waarop de belanghebbende ouden van dagen met ongeduld wachten.

**

In die voorwaarden, bepaalt ons verslag er-zich-bij, de amendementen, door den Senaat aangenomen, te onderzoeken en de redenen onzer toetreding aan te duiden.

Alle beschouwingen van algemeenen aard werden van kant gelaten. Wij hebben ze ontwikkeld in ons eerste verslag (n° 346). Zij worden nog aangevuld door het verslag van den achtbaren Heer J. J. De Clercq in den Senaat.

De bemerkingen welke desaangaande in de Commissie werden voorgebracht, zullen voorzeker hun echo vinden tijdens de besprekingen in openbare vergadering.

**

ART. 6.

De wet van 12 Juli 1932, waarbij de storting der werklozen op 5 frank per maand werd gevestigd, werd herhaaldelijk van jaar tot jaar verlengd en, voor de laatste maal, tot 30 Juni 1937. Bedoelde wetsbepaling had een louter voorloopig karakter voor den duur van de economische crisis.

Artikel 6 geeft een bestendig karakter aan een maatregel welke in den geest van den werkgever van 1932, maar tijdelijk moest zijn.

Daar de wet niet vóór 1 Januari 1938 van toepassing zal zijn, bestaat er een leemte voor de werklozen welke, gedurende de periode van 1 Juli 1937 tot 1 Januari 1938, slechts 5 frank per maand zullen gestort hebben.

Het amendement goedgestemd door den Senaat heeft voorzien in die leemte, en zal voor gevolg hebben dat de stortingen van 5 frank per maand, door de werklozen gedurende die periode van 6 maanden verricht, als toereikend zullen mogen aangezien worden voor het toekennen van de kosteloze voordeelen van den Staat.

In tweede lezing heeft de Senaat geoordeeld dat achter het woord « betreft », in den Nederlandschen tekst, en achter het woord « chômeurs » in den Franschen tekst, een koma dient geplaatst, om de bepaling van het artikel te verduidelijken.

Er is dus geen bezwaar die amendementen aan te nemen.

ART. 25.

Aan artikel 25, werden door den Senaat twee wijzigingen toegebracht:

1° aan alinea 1:

De wijziging heeft voor doel den tekst duidelijker te maken en het toekennen van de rijksbijdrage mogelijk te maken, ten voordeele van de stortingen door een verzekerde verricht vóór den ouderdom van 21 jaar.

tard dans l'application de la loi, celle-ci étant attendue avec impatience par les vieillards.

**

Dans ces conditions, notre rapport se borne à examiner les amendements adoptés par le Sénat et à indiquer les raisons de notre adhésion.

Toutes considérations d'ordre général ont été écartées. Nous les avons développées dans notre premier rapport (n° 346). Elles furent encore complétées par le rapport de l'honorable M. J.-J. De Clercq au Sénat.

Les remarques formulées, à ce propos, en commission trouveront certainement leur écho au cours des discussions en séance publique.

**

ART. 6.

La loi du 12 juillet 1932 fixant le versement des chômeurs à 5 francs par mois, a été, à plusieurs reprises, prolongée d'année en année et pour la dernière fois jusqu'au 30 juin 1937. Cette disposition avait ce caractère purement provisoire pour la durée de la crise économique.

L'article 6 donne un caractère définitif à une mesure qui, dans l'esprit du législateur de 1932, ne devait être que temporaire.

La loi n'entrant pas en vigueur avant le 1er janvier 1938, il y a une lacune pour les chômeurs qui, pendant la période du 1er juillet 1937 au 1er janvier 1938 n'auront versé que 5 francs par mois.

L'amendement admis au Sénat ayant comblé cette lacune, les versements de 5 francs par mois faits par les chômeurs pendant cette période de six mois, pourront être considérés comme suffisants en vue de l'octroi des avantages gratuits de l'Etat.

En seconde lecture, le Sénat a estimé qu'il y avait lieu de placer une virgule après le mot « betreft » dans le texte néerlandais, et après le mot « chômeurs » dans le texte français en vue de rendre le texte plus clair.

Rien ne s'oppose à l'adoption de ces amendements.

ART. 25.

A l'article 25 le Sénat a apporté deux modifications.

1° A l'alinéa 1er :

La modification tend à rendre le texte plus clair et à permettre l'octroi de la contribution de l'Etat au profit des versements effectués par un assuré avant l'âge de 21 ans.

2° De laatste alinea van artikel 25 wordt geschrapt.

Die wijziging is van hoofdzakelijk belang voor de vrij verzekerden.

Zooals de verslaggever van den Senaat in zijn verslag doet opmerken, hebben de onderbrekingen in de stortingen, met de huidige wetgeving, soms voor gevolg, dat een vrij verzekerde welke op tamelijk laten ouderdom zijn stortingen begint, nooit de Rijksbijdrage zal kunnen genieten, en dit bij toepassing van den strengen maatregel voorzien door bedoelde alinea. De toegebrachte wijziging verhelpt aan dien toestand, en laat toe dat de vrij verzekerde, voor elke wettelijke storting welke hij verricht, evenals de verplicht verzekerde, op de Rijksbijdragen aanspraak zal mogen maken.

Dit is een belangrijke maatregel welke aan de vrij verzekerden waarvan velen tot den middenstand behooren, te goed zal komen.

ART. 28.

De alinea aan artikel 28 door den Senaat toegevoegd, staat in verband met de wijziging toegebracht aan artikel 40 ten voordeele van de werknemers, vooral de grensarbeiders, welke gelijktijdig stortingen hebben verricht, binnen het kader van de wetgeving van een land dat met België een gelijkstellingsovereenkomst gesloten heeft, en als vrij verzekerden, binnen het kader van de Belgische wetgeving.

De toegebrachte wijziging heeft voor doel te voorkomen dat een zelfde verzekerde gelijktijdig de kosteloze voordeelen ten laste van den Staat in beide landen zou genieten.

Die beperking is billijk.

ART. 32.

Bedoeld artikel werd gewijzigd ten einde een billijke regeling van den toestand der in feite gescheiden echtgenooten mogelijk te maken.

De tekst welke door de Kamer goedgekeurd werd, regelde den toestand als volgt :

Aan den in feite gescheiden echtgenoot mag maar de helft uitbetaald worden van den toeslag welke hem toegekend werd; aan zijne vrouw zal de uitkeering van de overblijvende helft mogen uitbetaald worden, maar op voorwaarde dat zij den leeftijd van 65 jaar hebbe bereikt.

Die beperking welke reeds in de nu in voege zijnde wet is ingeschreven, beoogde zekere verkeerde toestanden ten voordeele van sommige nog zeer jonge vrouwen.

De tekst van den Senaat eerbiedigt het principe van dien regel, maar heeft geoordeeld — en dit is billijk — dat er reden toe bestaat, de levensgrens der gescheiden vrouw, om te mogen genieten van de helft van den toeslag, van 65 jaar op 60 jaar te verlagen.

Wanneer het verschil van ouderdom tusschen de twee echtgenooten zoo gering is, heeft de reden welke het principe van het voorschrift van artikel 32, alinea 2, wettigt, dezelfde kracht niet.

**

2° Le dernier alinéa de l'article 25 est supprimé.

Cette modification intéresse, en ordre principal, les assurés libres.

Ainsi que le rapporteur du Sénat fait observer dans son rapport, les interruptions de versements sous le régime actuel ont parfois pour effet qu'un assuré libre, commençant à verser à un âge relativement avancé, est exclu de la contribution de l'Etat et ce en application de la mesure rigoureuse prévue à l'alinéa en question. La modification remédie à cette situation et permet à l'assuré libre, pour tout versement déjà effectué par lui, de réclamer les contributions de l'Etat.

C'est une mesure importante dont bénéficieront les assurés libres, appartenant pour la plupart aux classes moyennes.

ART. 28.

L'alinéa ajouté par le Sénat à l'article 28 se rattache à la modification apportée à l'article 40 au profit des ouvriers, surtout les frontaliers, ayant fait simultanément des versements, dans le cadre de la législation d'un pays ayant conclu une convention d'assimilation avec la Belgique et comme assurés libres, dans le cadre de la législation belge.

La modification en question tend à prévenir que le même assuré bénéficie simultanément dans les deux pays des avantages gratuits à charge de l'Etat.

Cette restriction est légitime.

ART. 32.

Cet article a été modifié afin de permettre de régler d'une façon équitable la situation dans laquelle se trouvent les époux séparés de fait.

Le texte voté par la Chambre a réglé cette situation comme suit :

En cas de séparation de fait, il ne pourra être payé au mari que la moitié du montant de la majoration qui lui aura été accordée; l'épouse ne pourra obtenir que le paiement de l'autre moitié, et à condition d'avoir atteint l'âge de 65 ans.

Cette limitation, déjà inscrite dans la loi actuellement en vigueur, visait certaines situations peu équitables dont jouissaient certaines femmes encore très jeunes.

Le texte du Sénat respecte le principe de cette disposition, mais on a estimé, à bon droit d'ailleurs, qu'il y avait lieu d'abaisser de 65 à 60 ans la limite d'âge de la femme divorcée, lui permettant de se voir octroyer la moitié de la majoration.

Lorsqu'il n'existe qu'une différence minime entre l'âge des deux conjoints, les raisons qui justifiaient le maintien du principe de la disposition prévue à l'article 32, 2° alinéas, n'ont pas la même pertinence.

**

Alinea 3 van hetzelfde artikel bepaalt dat de artikelen 214b en 214j van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing zijn ten voordeele van de in feite gescheiden echtgenoot.

Dit beteekent dat de vrederechter geen bevoegdheid bezit om aan de in feite gescheiden vrouw in geen geval, en vooral niet wanneer zij min dan 65 jaar oud is, de helft van den toeslag van den man, te doen uitbetalen.

De gewijzigde tekst van den Senaat, brengt daaraan een mildering.

Bij toepassing van de hierboven bedoelde artikelen van het Burgerlijk Wetboek, mag de vrederechter beslissen dat de in feite gescheiden echtgenoot, al heeft zij den ouderdom van 60 jaar niet bereikt, geheel of gedeeltelijk zal kunnen genieten van de helft van den toeslag welke aan den man is toegekend.

Het te absolute van artikel 32 wordt alzoo ten voordeele van de in feite gescheiden vrouw op tweevoudige wijze beperkt: In plaats van op 65-jarigen ouderdom, zal zij van den ouderdom van 60 jaar af, den middel van een gewone aanvraag tot het bevoegd Bestuur gericht, uitbetaling kunnen bekomen van 50 t. h. van den toeslag die aan haar echtgenoot werd toegekend.

In geval zij de levensgrens van 60 jaar niet zou bereikt hebben, kan de Vrederechter het haar mogelijk maken uitbetaling te bekomen van geheel of een gedeelte van de helft van den toeslag die aan den man werd toegestaan.

Deze wijziging is van aard om den toestand van de gescheiden echtgenoot op eene billijke wijze te regelen, en tevens de vroeger aangeklaagde misbruiken te voorkomen.

ART. 36.

De Senaat heeft ten rechte geoordeeld dat er geen reden bestond alinea 2 van artikel 36, welke door de Kamer aan den tekst van het wetsontwerp werd toegevoegd, te behouden.

Bedoelde alinea 2 was weinig duidelijk, moeilijk om toe te passen en beantwoordde aan geen werkelijke noodwendigheid.

ART. 38.

De Kamer had bij artikel 38 van het wetsontwerp dat de uitbetaling regelt van de vervallen en niet uitgekeerde termijnen in geval van overlijden van een gerechtigde op den toeslag, onder n° 5 een bepaling toegevoegd ten voordeele van de naastbestaande familieleden van den alleen wonende, die den last van de begrafeniskosten op zich hebben genomen.

De Senaat heeft die bepaling verwijderd.

De toepassing van den tekst van het wetsontwerp, welke overeenstemt met dezen van de in voege zijnde wetsbepaling, geeft geen aanleiding tot moeilijkheden.

Dit zou het geval niet zijn met de toevoeging welke door de Kamer was aangenomen. De toepassing er van zou aanleiding geven tot betwistingen onder familieleden, herhaaldelijke onderzoeken vergen, en het Bestuur bloot stellen aan rechtsgedingen die de oplossing der zaken in de war zou kunnen sturen.

Le 3e alinéa du même article dispose que les articles 214b et 214j du Code civil ne seront pas applicables à la femme séparée de fait.

Il résulte de cette disposition qu'en aucun cas, et en particulier si l'épouse n'a pas atteint l'âge de 65 ans, le juge de paix n'aura compétence pour lui allouer la moitié de la majoration accordée au mari.

Le texte modifié par le Sénat prévoit à ce sujet quelques tempéraments.

Par application des articles susvisés du Code civil, le juge de paix pourra décider que l'épouse séparée de fait, même si elle n'a pas atteint l'âge de 60 ans, pourra se voir octroyer tout ou partie de la moitié de la majoration allouée au mari.

C'est ainsi que l'article 32, en ce qu'il avait de trop absolu, a subi une double limitation au profit de la femme divorcée. C'est à partir de l'âge de 60 ans, et non plus à partir de celui de 65 ans, qu'elle pourra obtenir le paiement de la moitié de la majoration allouée à son mari, et ce, sans autre formalité qu'une demande adressée à l'administration compétente.

Si l'épouse n'a pas atteint la limite d'âge de 60 ans, le juge de paix pourra lui permettre de se faire allouer tout ou partie de la moitié de la majoration octroyée au mari.

Cette modification est de nature à régler d'une manière équitable la situation de la femme séparée, et à prévenir en outre les abus dénoncés antérieurement.

ART. 36.

Le Sénat a estimé avec raison qu'il n'existait aucun motif pour maintenir l'alinéa 2 ajouté par la Chambre au texte de l'article 36 du projet de loi.

L'alinéa 2 en question était peu clair, d'application difficile et ne répondait à aucune réelle nécessité.

ART. 38.

A l'article 38 du projet de loi, réglant la liquidation des arrérages échus et non payés, en cas de décès d'un bénéficiaire de la majoration, la Chambre avait ajouté, sous le n° 5, une disposition en faveur des proches parents de celui qui vit isolé ou seul et qui ont assumé la charge des frais d'enterrement du décédé.

Le Sénat a écarté cette disposition.

L'application du texte du projet de loi, correspondant à celui en vigueur sous la législation actuelle, ne donne lieu à aucune difficulté.

Cela ne serait pas le cas avec l'ajoute précédemment adoptée par la Chambre. Son application donnerait lieu à des contestations entre les membres de la famille, exigerait des enquêtes répétées, et exposerait l'administration à des actions judiciaires de nature à embrouiller la solution des affaires.

Verleenen van den toeslag zonder onderzoek.**ART. 40, 41, 42.**

De artikelen 40, 41, 42, welke het verleenen van den toeslag zonder onderzoek regelen, hebben grondige wijzigingen moeten ondergaan, om reden dat de tekst door de Kamer goedgestemd, onsamenhangend geworden was.

De wijzigingen door den Senaat er aan toegebracht hebben aan dit euvel verholpen; daarenboven hebben ze het toekennen van den toeslag zonder onderzoek uitgebreid tot verschillende reeksen van belanghebbenden, namelijk :

1° ten voordeele van de bedienden geboren tusschen 1 Januari 1867 en 1 October 1872;

2° ten voordeele van de loontrekkenden die in een land dat met België een overeenkomst heeft, stortingen hebben verricht. Die bepaling beoogt vooral de grensarbeiders;

3° ten voordeele van de weduwen van de verzekerden, welke genoten hebben van den toeslag zonder onderzoek.

De aandacht wordt gevestigd op het voordeel toegekend aan de bedienden. De financieele gevolgen er van kunnen moeilijk berekend worden, daar het gaat over een nieuwe categorie verzekerden waarvan het aantal en het bedrag hunner bestaansmiddelen, benevens hun beroepsinkomsten, moeilijk kunnen vastgesteld worden.

ART. 41.

Een lid uwer commissie vraagt voor wat artikel 41 § 2, 3° betreft, dat men zou terugkomen tot den volgenden tekst welke door de Kamer werd goedgestemd :

« Voor elk der verzekeringsjaren 1932-1933, 1933-1934, 1934-1935, 1935-1936 en 1936-1937 een storting van ten minste 50 frank of een totale storting gelijk aan 50 frank per stortingsjaar. »

Er werd door den Minister geantwoord dat het hoogst gevaarlijk zijn zou den tekst van bedoeld artikel, welke zeer grondig door de Senaat in Commissie en ter vergadering werd onderzocht, opnieuw te wijzigen. Er moet gevreesd worden dat de voorgestelde wijziging het aan sommige oude lieden die nooit gestort hebben of zeer onregelmatig stortten, het mogelijk zou maken, mits een globale storting, zich in regel te stellen. Dit was afbreuk maken met het principe dat ten grondslag der weg ligt, namelijk de voorzienigheid.

In feite komt het voordeel overeen met een nieuwe amnestie. Zulkdanige maatregel, is van aard om aan het publiek den indruk te geven dat in de toekomst nog immer op amnestie zal mogen gerekend worden. Dit is een gevaar voor het voortbestaan zelf van de wet.

Ook mag er uit het oog niet verloren worden dat het wetsontwerp het meerendeel der toestanden regelt, welke door de voorgestelde wijziging worden bedoeld. Zoo wordt

Octroi de la majoration sans enquête.**ART. 40, 41, 42.**

Les articles 40, 41, 42, réglant l'octroi de la majoration sans enquête, ont dû subir des modifications profondes, le texte voté à la Chambre étant devenu sans cohérence.

Les modifications apportées par le Sénat y ont remédié; de plus, elles ont étendu l'octroi de la majoration sans enquête à diverses catégories d'intéressés, à savoir :

1° les employés nés entre le 1er janvier 1867 et le 1er octobre 1872;

2° les salariés ayant effectué des versements dans un pays avec lequel la Belgique a conclu une convention d'assimilation. Cette disposition vise surtout les frontaliers;

3° les veuves des assurés ayant bénéficié de la majoration sans enquête.

L'attention est attirée sur l'avantage accordé aux employés. Les conséquences financières peuvent être difficilement calculées, puisqu'il s'agit d'une nouvelle catégorie d'assurés dont le nombre et le montant de leurs ressources ainsi que leurs revenus professionnels ne peuvent être établis qu'avec peine.

ART. 41.

En ce qui concerne l'article 41, § 2, 3°, un membre de votre Commission a demandé d'en revenir au texte suivant, précédemment adopté par la Chambre :

« Pour chacune des années d'assurance 1932-1933, 1933-1934, 1934-1935, 1935-1936, 1936-1937, un versement de 50 francs au moins ou un versement total de 50 francs par année de versement. »

Il fut répondu par le Ministre qu'il serait très dangereux de modifier à nouveau le texte de l'article en question, celui-ci ayant été examiné de façon approfondie par le Sénat, tant en Commission qu'à la séance publique. Il est à craindre que la modification proposée permette à certains vieillards n'ayant jamais effectué de versement ou ayant fait des versements très irréguliers, de se mettre en règle grâce à un versement global. Cela constituerait une dérogation au principe de prévoyance servant de base à la loi.

En fait, la proposition prend l'aspect d'une nouvelle amnestie. Pareille mesure est de nature à donner au public l'impression qu'à l'avenir il pourra encore s'attendre à une amnestie. Cela constitue un danger pour le maintien même de la loi.

Il convient de ne pas perdre de vue également que le projet de loi règle la plupart des situations visées par la modification envisagée. Ainsi il n'est exigé pour la pé-

er, voor de verzekeringsperiode gaande van 1926 tot 1931, slechts een globale storting vereischt; voor het toekennen van den toeslag zonder onderzoek, wordt het ontbreken van een, twee en zelfs drie stortingen voorzien; bij het ontbreken van een storting voor een bepaald jaar, werd het mogelijk gemaakt, het te veel gestorte van het voorafgaand of het volgend jaar te ontleenen, om de ontbrekende of ontoereikende storting aan te vullen.

Er werd bij de uiteenzetting van den heer Minister aangemerkt, dat er nochtans iets gegronds ligt in de bepaling van art. 41 § 2, 3°, zooals die door de Kamer werd goedgekeurd, maar de aandacht van de Commissie werd gevestigd op het wetsvoorstel door de HH. Lohest en consoorten ter tafel van den Senaat nedergelegd, en dat strekt tot regeling van sommige toestanden. Het ware voorzeker wenschelijk de beslissing van den Senaat desaangaande af te wachten, ten einde te kunnen nagaan of de toestanden waarop de aandacht werd gevestigd, niet zullen geregeld zijn.

ART. 44.

Dit artikel dat de regels vestigt volgens dewelke de bestaansmiddelen worden geraamd van degenen die den toeslag vragen mits onderzoek, onderging wijzigingen op de volgende punten:

1) 3° werd door den Senaat geschrapt.

De tekst van de Kamer voorzag ten laste van de landbouwers een speciale wijze voor het berekenen der beroepsinkomsten.

Ze werden forfaitair berekend aan drie maal het kadastraal inkomen der in bedrijf genomen gronden.

De wijze van berekening der inkomsten van de landbouwers heeft aanleiding gegeven tot lange betwistingen.

De inkomsten der landbouwers werden voorheen berekend op grond van de fiskale landbouwbarema's.

Volgens het stelsel dat in voege is sinds 1935, wordt de berekening gedaan aan 4 maal de huurwaarde der gronden.

De Hooge Raad van Arbeid en Sociale Voorzorg, na lang onderzoek van het vraagstuk, stelde voor het kadastraal inkomen der gronden als grondslag der berekening te nemen, en daarop den coëfficiënt 5 toe te passen.

Het wetsontwerp der Regeering nam de basis der berekening over, maar met toepassing van coëfficiënt 4.

De Kamer bleef daar niet bij en verlaagde den coëfficiënt op 3. Dit heeft den Senaat, die niet akkoord ging, er toe doen besluiten, den door de Kamer gestemden tekst te schrappen, hetgeen er op neer komt de wijze van berekening door middel van de fiskale landbouwbarema's terug in voege te brengen.

Dit zal voor de Schatkist een extra uitgave vergen van 15,200,000 frank 's jaars.

2) 4°, b) (wordt 3° b).

Voor de gebouwde en niet gebouwde onroerende goederen die verhuurd zijn, worden de inkomsten berekend aan 8 t. h. der verkoopwaarde in plaats van 6 t. h.

riode d'assurance allant de 1926 à 1931 qu'un seul versement global; pour l'attribution d'une allocation sans enquête, l'absence d'un, de deux et même de trois versements est prévue; en cas de défaut de versement pour une année déterminée, il a été rendu possible d'emprunter le trop perçu de l'année antérieure ou postérieure, afin de compléter le versement manquant ou insuffisant.

Dans l'exposé de M. le Ministre, il fut cependant souligné qu'il y a quelque chose de fondé dans la disposition de l'article 41, § 2, 3°, telle qu'elle fut adoptée par la Chambre. Mais l'attention de la Commission fut attirée sur la proposition de loi déposée au Sénat par MM. Lohest et consorts, et visant à régler certaines situations. Il serait certainement souhaitable d'attendre la décision du Sénat à ce propos, afin de pouvoir examiner si les situations sur lesquelles l'attention a été attirée ne seront pas réglées.

ART. 44.

Cet article établissant les règles d'après lesquelles seront fixées les ressources de ceux qui demandent la majoration avec enquête, a été modifié en ce qui concerne les points suivants:

1° 3° a été supprimé par le Sénat.

Le texte de la Chambre fixait à charge des agriculteurs un mode spécial pour le calcul de leurs revenus professionnels.

Ils étaient fixés forfaitairement à trois fois le revenu cadastral des terres qu'ils exploient.

Le mode de calcul des revenus des agriculteurs a donné lieu à de longues discussions.

Auparavant les revenus des agriculteurs se calculaient sur la base des barèmes fiscaux agricoles.

D'après le système en vigueur depuis 1935, le calcul se fait sur la base de 4 fois la valeur locative des terres.

Le Conseil supérieur du Travail et de la Prévoyance Sociale après un examen profond du problème, proposa de prendre comme base du calcul le revenu cadastral des terres et d'y appliquer le coefficient 5.

Le projet de loi du Gouvernement reprit cette base de calcul mais en appliquant le coefficient 4.

La Chambre n'en resta pas là et abaissa le coefficient à 3. C'est ce qui a amené le Sénat, qui n'était pas d'accord, à supprimer le texte voté à la Chambre, ce qui revient à réintroduire le mode de calcul au moyen de barèmes fiscaux agricoles.

Cela donnera lieu à un décaissement annuel du Trésor de l'ordre de 15,200,000 francs.

2° 4° b (devient 3° b).

Pour les immeubles bâtis et non-bâtis donnés en location, les ressources sont évaluées à 8 p. c. de la valeur vénale au lieu de 6 p. c.

Die wijziging geschiedde om het bedrag dier inkomsten op dezelfde voet te stellen als de forfaitaire geschatte inkomsten van roerende kapitalen, hetgeen billijk is.

3) 5° (wordt 4°).

De tekst van de Kamer voorzag, volgens het bedrag der roerende kapitalen, een veranderlijk inkomen van 6, 7, 8 of 10 t. h.

Zulk stelsel zou voor gevolg hebben de bezitters van kapitalen op ongelijken voet te plaatsen, hetgeen niet kan gerechtvaardigd worden.

De huidige wet voorziet een forfaitair inkomen van 6 t. h. Dit bedrag is ontoereikend geworden omdat het bedrag van uitsluiting door het wetsontwerp van 4,200 op 6,000 frank gebracht wordt. Bij toepassing van een forfaitair berekenenden interest aan 6 t. h., zou slechts een kapitaalhouder van 100,000 frank uitgesloten worden van den toeslag. In het voorgestelde systeem, zal het bezitten van een kapitaal van 75,000 frank de uitsluiting verwekken.

ART. 45.

§ 1. — In den Nederlandschen tekst werd het woord « geestesarbeiders » ten onrechte in « hoofdarbeiders » omgevormd.

Dit moet natuurlijk terug « geestesarbeiders » worden.

§ 4. — Op ondervraging door een lid der Commissie, herhaalt de Minister uitdrukkelijk, voor wat betreft het forfaitair berekenen van de inkomsten van kapitalen op voet van 8 t. h., dat die regel niet van toepassing is, wanneer het schuldvorderingen betreft waarover niet kan beschikt worden, daar zij geblokkeerd zijn in de financiële inrichting bij dewelke zij geplaatst zijn. In dit geval hoeft er rekening gehouden met den werkelijken toestand en namelijk met de regeling welke getroffen werd ter herinrichting van bedoelde instelling.

ART. 46.

De wijziging door den Senaat aan § 2, 1° van dit artikel toegebracht, heeft betrekking op de wijze van berekenen der inkomsten van de descendente van aanvragers van den toeslag.

Wat betreft de inkomsten van de landbouwers, wordt de tekst in logisch verband gesteld met de wijziging toegebracht aan artikel 44, 3°, ten voordeele van de landbouwers — aanvragers van den toeslag.

ART. 47.

Aan sommige leden van den Senaat scheen het alsof de tekst van 5° van bedoeld artikel een te absoluut karakter droeg en voor gevolg had, dat elke aanvrager van

Cette modification a été introduite en vue de mettre le montant de ces ressources sur le même pied que les revenus de capitaux mobiliers évalués forfaitairement, ce qui n'est que juste.

3°) 5° (devient 4°).

Le texte de la Chambre prévoyait, selon le montant des capitaux mobiliers, un revenu variable de 6, 7, 8 et 10 p. c.

Un tel système conduirait à placer les possesseurs de capitaux sur le même pied, ce qui ne peut se justifier.

La loi actuelle prévoit un revenu forfaitaire de 6 p. c. Ce montant est devenu insuffisant, le montant d'exclusion étant porté par le projet de loi de 4,200 à 6,000 francs. En application d'un intérêt fixé forfaitairement à 6 p. c. seul un détenteur d'un capital de 100,000 francs serait exclu de la majoration. Dans le système proposé, le fait de posséder un capital de 75,000 francs donnera lieu à l'exclusion.

ART. 45.

§ 1er. — Dans le texte néerlandais, le mot « geestesarbeiders » a été transformé à tort en « hoofdarbeiders ».

Il convient naturellement de rétablir l'appellation « geestesarbeiders ».

§ 4. — A la suite d'une question d'un membre de la Commission, M. le Ministre répète formellement, en ce qui concerne le calcul forfaitaire du revenu des capitaux sur la base de 8 p. c., que cette règle n'est pas d'application lorsqu'il s'agit de créances dont il ne peut être disposé parce qu'elles sont bloquées dans l'établissement financier auquel elles ont été confiées. Dans ce cas, il convient de tenir compte de la situation réelle et notamment de l'arrangement intervenu en vue de la réorganisation de l'établissement en question.

ART. 46.

Les modifications apportées par le Sénat au § 2, 1°, du présent article, visent le mode de calcul des revenus des descendants de ceux qui sollicitent le bénéfice de la majoration.

En ce qui concerne les revenus des agriculteurs, le texte a été mis en concordance avec la modification apportée à l'article 44, 3°, au profit des agriculteurs qui sollicitent l'octroi de la majoration.

ART. 47.

Il apparut à certains membres du Sénat, que le texte du 5° de cet article avait un caractère trop absolu et avait pour conséquence d'exclure systématiquement tout de-

den toeslag, welke, in den loop van de vijf jaren aan het indienen zijner aanvraag voorafgaand, stelselmatig werd uitgesloten, al mocht hij nog, ter wille van bijzondere ongelukkige omstandigheden, in den uitersten nood verkeer.

Daarop werd geantwoord dat de bewoordingen « o. geregelde wijze » in den tekst van bedoeld artikel bevat, het recht geven aan de bevoegde overheden, om onderscheidenlijk de voorwaarden waarin elke vraag voorkomt, te onderzoeken en te beoordeelen. De uitleg scheen echter niet van aard te zijn om de kritiek te luwen.

Over den grond der zaak was iedereen het eens. Het ging dus slechts over de redactie van den tekst. Op voorstel van den Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg werd zij gewijzigd zooals zij door den Senaat eenparig werd aangenomen.

Ten einde de juiste toedracht van den gestemden tekst te bepalen, werd door den verslaggever Senator De Clercq vóór de stemming, de volgende toelichting verstrekt. « De aanvrager zal dus in elk geval het bewijs mogen leveren dat het uitbaten zijner onderneming met de medewerking van een loontrekkend persoon of van een bedrijfskapitaal van minstens 25,000 frank, niet op normale wijze geschiedde; dat hij b.v. de hulp van een helper heeft moeten inroepen, niet ter wille van de belangrijkheid van zijne onderneming maar uit hoofde van zijnen gezondheidstoestand, of nog dat hij zulkdanigen tegenspoed heeft ontmoet dat zijne goederen in beslag werden genomen, of elken anderen geldelijken tegenslag »

ART. 48.

De wijziging toegebracht aan artikel 48 is het logisch gevolg van de wijziging aan artikels 40 en 41 toegebracht. De gestemde tekst welke deze is van het oorspronkelijk wetsontwerp, stelt de stortingen welke door de loontrekkenden moeten verricht zijn voor het bekomen van den toeslag na onderzoek, terug in verband met de stortingen bij artikel 41 vereischt voor het bekomen van den toeslag zonder onderzoek. Daarenboven, bepaalt hij de stortingen welke door de vrij verzekerden die den toeslag vragen, moeten verricht worden, en zegt dat de stortingen verricht in het kader van sommige speciale verzekeringswetten, (bedienden, mijnwerkers, zeelieden) in aanmerking genomen worden voor het toekennen van den toeslag.

ART. 50.

Het amendement door den Senaat goedgestemd moet in verband gebracht worden met artikel 28 en artikel 41, voor zoover deze den toestand regelen van verzekerden welke stortingen verrichten 't zij beurtelings, 't zij gelijktijdig in het kader én van de Belgische wetgeving én van de wetgeving van een land waarmede door België een overeenkomst van gelijkstelling werd gesloten.

Zooals reeds hooger gezegd, wordt hierdoor de regeling van den toestand der grensarbeiders voorzien.

Deze loontrekkenden zullen ook het voordeel van den

mandeur de l'allocation ayant, au cours des cinq années précédant l'introduction de sa demande, été préalablement exclu, même si, à la suite de circonstances particulièrement malheureuses, il se trouvait dans un état de besoin extrême.

Il y fut répondu que les mots « dans des conditions normales », figurant dans le texte en question, donnent aux autorités compétentes le droit d'examiner et d'apprécier respectivement les conditions dans lesquelles se présente chaque demande. Cette explication ne semblait cependant pas être de nature à diminuer la critique.

Tout le monde était d'accord quant au fond de la question. Il ne s'agissait donc que de la rédaction du texte. Sur proposition de M. le Ministre du Travail et de la Prévoyance sociale, ce texte a été modifié tel qu'il fut adopté par le Sénat à l'unanimité.

Afin de déterminer la portée exacte du texte voté, le commentaire suivant fut donné, avant le vote, par le rapporteur, M. le Sénateur De Clercq: « Dans chaque cas, le demandeur sera donc autorisé à faire la preuve du fait que l'exploitation de son entreprise, avec le concours d'un salarié ou d'un capital investi de 25,000 francs au moins, n'aura pas été normale; que, par exemple, il a dû avoir recours à un aide, non en raison de l'importance de son entreprise, mais à cause de son état de santé, ou qu'il a rencontré tellement de revers que ses biens ont été confisqués, ou qu'il a eu l'un ou l'autre revers financier. »

ART. 48.

La modification apportée à l'article 48 est la conséquence logique des modifications apportées aux articles 40 et 41. Le texte voté, qui est le même que celui prévu par le projet de loi primitif, rétablit la concordance entre les versements auxquels sont astreints les salariés qui sollicitent l'octroi de la majoration après enquête, et les versements prévus par l'article 41 en vue de l'obtention de la majoration sans enquête. L'article détermine en outre les versements qu'auront à effectuer les assurés libres qui sollicitent l'octroi de la majoration, et dispose que les versements effectués dans le cadre de certaines lois spéciales relatives à l'assurance (employés, mineurs, marins), sont pris en considération pour la détermination de la majoration.

ART. 50.

L'amendement adopté au Sénat doit être rattaché à l'article 28 et à l'article 41 pour autant que ceux-ci règlent la situation d'assurés effectuant des versements, soit alternativement, soit simultanément dans le cadre et de la législation belge et de la législation ayant conclu une convention d'assimilation avec la Belgique.

Comme il a été dit plus haut, ceci vise la situation des frontaliers.

Ces salariés auront, en outre, le bénéfice de la majora-

toeslag kunnen bekomen, 't zij zonder onderzoek, 't zij na onderzoek, mits de volgende voorwaarden :

1° De stortingen welke zij als *vrij verzekerden* zullen verricht hebben, gelijktijdig met de stortingen welke zij in den vreemde verrichten als loontrekkenden, worden in aanmerking genomen voor het bekomen van den toeslag zonder onderzoek (art. 41) ;

2° Het aantal stortingen welke zij in den vreemde zullen verricht hebbens als loontrekkenden, zullen in aanmerking genomen worden, om vast te stellen dat het *aantal* stortingen vereischt voor het bekomen van den toeslag, zonder of met onderzoek, aanwezig is. De toeslag zal echter, in verhouding van het aantal in België verrichte stortingen, met het aantal vereischte stortingen moeten berekend worden (artikel 50). Deze laatste beperking is billijk, evenals deze voorgeschreven door artikel 28; het zou inderdaad niet redelijk zijn, zoo, onder voorwendsel van den toestand te regelen van de grensarbeiders, het aan dezen mogelijk te maken in beide landen voor gelijktijdige stortingen kosteloze voordeelen te verwerven.

ART. 51.

De toevoeging aan artikel 51 gebracht, heeft voor doel de tegenspraak mogelijk te maken, ingeval er vermoed wordt dat een aanvrager verzuimd heeft sommige zijner bestaansmiddelen aan te geven.

Voor de uitspraak der beslissing, zal de aanvrager uitgenoodigd worden om te verschijnen voor de bevoegde overheid.

ART. 60.

§ 2 welke, volgens amendement der Regeering door de Kamer aan artikel 60 werd toegevoegd, vindt beter haar plaats op het einde van de wet, en dit als « aanvullende bepaling », vermits zij voor doel heeft een afzonderlijke wet, namelijk deze betreffende de veralgemeening van de kindertoeslagen, te wijzigin.

Zulkdanige wijziging werd ten rechte door den Senaat aan den tekst toegebracht.

ART. 61.

Het Dotatiefonds.

Bedoeld artikel onderging een wijziging voor wat den vorm aangaat: het woord « Dotatiënfonds », in 't Fransch « Fonds des Dotations » werd vervangen door Dotatiefonds », in 't Fransch « Fonds de Dotation ».

Deze wijziging geeft tot geen enkele opmerking aanleiding.

De Senaat heeft echter aan den tekst een 6° toegevoegd, opgesteld als volgt: De methode van financiering bij dit artikel voorzien, wordt slechts behouden voor de dienstjaren 1938 en 1939.

tion, soit sans enquête, soit après enquête, moyennant les conditions suivantes :

1° Les versements effectués comme *assurés libres*, simultanément avec les versements effectués à l'étranger comme salariés, entrent en ligne de compte pour l'octroi de la majoration sans enquête (art. 41).

2° Le nombre de versements effectués à l'étranger comme salariés entreront en ligne de compte, afin d'établir si le nombre de versements requis en vue de l'octroi de la majoration, sans ou avec enquête, est atteint. Cependant la majoration devra être calculée en comparant le nombre de versements effectués en Belgique avec le nombre de versements requis (art. 50). Cette dernière restriction est équitable, de même que celle prévue à l'article 28; en effet, il ne serait pas raisonnable, sous prétexte de régler la situation des frontaliers, de permettre à ceux-ci d'obtenir dans les deux pays des avantages gratuits pour des versements simultanés.

ART. 51.

Le complément à l'article 51 a pour but de provoquer la contradiction dans le cas où l'on présumerait que le demandeur a omis de déclarer certaines de ses ressources.

Avant qu'il ne soit statué, le demandeur sera invité à comparaître devant l'autorité compétente.

ART. 60.

Le § 2, ayant été ajouté par la Chambre à l'article 60, suivant un amendement du Gouvernement, trouverait sa place mieux à la fin de la loi comme « disposition complémentaire », puisqu'il tend à modifier une loi isolée, à savoir, celle portant généralisation des allocations familiales.

Une telle modification a été, à juste titre, apportée au texte par le Sénat.

ART. 61.

Du Fonds de Dotation.

Le présent article a subi une modification de forme: le mot « Dotatiënfonds », en français « Fonds des Dotations », a été remplacé par le mot « Dotatiefonds » et dans le texte français, par le mot « Fonds de Dotation ».

Cette modification n'a donné lieu à aucune observation.

Mais le Sénat a ajouté au texte un 6° rédigé comme suit: « La méthode de financement prévue par le présent article, n'est maintenue que pour les exercices 1938 et 1939. »

Het dotatiefonds door artikel 61 beoogd, is een instelling welke reeds in de wet van 14 Juli 1930 voorzien werd. De bedoeling er van is de toepassing van de wet voor wat de financiële en de administratieve zijde betreft, te vergemakkelijken.

Het was echter slechts in Maart 1936 dat het « Dotatiefonds » bepaald ingericht werd; bij Koninklijk besluit van 30 Maart 1936, n° 284, werd een stelsel van financiering te zijner beschikking gesteld, dat in den schoot van den Senaat aanleiding gaf tot kritieken.

Ten einde het mogelijk te maken een gedeelte van den financiële last, verwekt door den kosteloozen toeslag van rente en weduwerente, over een grooter aantal jaren te verdeelen, en alzoo een zekere verlichting aan de huidige Rijksmiddelen te verzekeren, wordt er jaarlijks ter beschikking van het Fonds een dubbele dotatie gesteld:

1° een *veranderlijke dotatie* gelijk aan het derde van de voorziene uitgave voor een bepaald jaar;

2° een *vaste dotatie*, vastgesteld op 306,000,000 frank maar waarvan het bedrag, naar gelang de omstandigheden zich voordoen, mag herzien worden.

In geval de som van de twee dotatiën, voor een bepaald jaar ontoereikend is om te voorzien in het betalen van al de « *toeslagen* », hetgeen gedurende de eerste jaren het geval zijn zal, wordt het ontbrekende ontleend bij de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas. Later wanneer de last van den toeslag zal verminderen, zal de vaste « *dotatie* » dienen om de ontleende sommen verhoogd met de interesten aan de Algemeene Spaarkas terug te betalen.

Het Dotatiefonds, aldus opgevat, schijnt, technisch bekeken, volkomen gewettigd.

De kritiek welke in den Senaat werd uitgebracht, bedoelt de inrichting van het « Dotatiefonds » zelf niet.

Dit is een eerste en belangrijke vaststelling. Iedereen schijnt er over akkoord dat dit organisme dient behouden ter wille van de voordeelen die het vertoont. De huidige methode van financiering van het Dotatiefonds werd echter bekampt, omdat het volgens sommige redenaars voor gevolg heeft het Dotatiefonds te verplichten tot geldleeningen over te gaan, welke later op de schouders van onze nazaten zwaar zullen drukken.

De kwestie stelt zich dus om te weten of de aldus opgevatte verdeling der lasten, aangegaan gedurende de stijgende periode der overgangsjaren — zijnde 40 jaar — ja dan neen uitsluitend op de huidige generatie moet drukken, ofwel of ook onze nazaten hun aandeel daarin moeten nemen. Wat er ook van zij, bij amendement, stelde de verslaggever van den Senaat voor, dat telken jare de noodige kredieten zouden uitgetrokken worden, ten voordeele van het « Dotatiefonds », om toe te laten te voorzien in het bedrag van elke jaarlijksche uitgave.

Het goedstemmen van zulkdanig amendement, zou voor gevolg hebben, het budget der pensioenen voor 1938 ongeveer met 100,000,000 frank te verhoogen.

De Senaat is met dit amendement niet akkoord gegaan, maar heeft den wensch uitgedrukt dat de methode van financiering van het Dotatiefonds vóór 1 Januari 1940 zou herzien worden en desnoods gewijzigd.

Le Fonds de Dotation prévu par l'article 61 est un organisme qui était déjà prévu par la loi du 14 juillet 1930. Son but est de faciliter l'application de la loi dans son domaine financier et administratif.

Néanmoins, ce n'est qu'au mois de mars 1936 que le Fonds de Dotation a été créé définitivement; l'arrêté royal n° 284 en date du 30 mars 1936 a mis à la disposition de cet organisme un système de financement qui, au Sénat, a fait l'objet de certaines critiques.

Afin de pouvoir distribuer sur un plus grand nombre d'années la charge financière occasionnée par l'octroi de la majoration gratuite des rentes de vieillesse et des rentes de veuve, et d'assurer ainsi un certain allègement des charges imposées au Trésor, une double dotation a été mise annuellement à la disposition du Fonds:

1° une *dotation mobile* égale au tiers de la dépense prévue pour une année déterminée;

2° une *dotation fixe*, d'un montant de 306 millions de francs, mais qui pourra subir certaines modifications commandées par les circonstances.

Dans l'éventualité où le montant de deux dotations, se rapportant à une année déterminée, est insuffisant pour pourvoir au paiement de toutes les « *majorations* », ce qui sera le cas pendant les premières années, la somme manquante sera empruntée à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite. Ultérieurement, lorsque la charge de la majoration sera diminuée, la « *dotation* » fixe servira à rembourser à la Caisse Générale d'Epargne les sommes empruntées majorées de leurs intérêts.

Le Fonds de Dotation, conçu de la sorte, semble, considéré du point de vue technique, parfaitement justifié.

La critique formulée au Sénat ne vise pas la création même du « Fonds de Dotation ». C'est là une première et importante constatation. Tout le monde semble d'accord pour reconnaître qu'il convient de maintenir cet organisme à cause des avantages qu'il présente. La méthode actuelle de financement du Fonds de Dotation fut cependant combattue parce que, d'après certains orateurs, elle a pour conséquence de contraindre le Fonds de Dotation à faire des emprunts, qui, plus tard, grèveront lourdement les générations futures.

La question se pose donc de savoir si la répartition, ainsi envisagée, des charges contractées pendant la période croissante des années transitoires — soit 40 ans — doit, oui ou non, grever exclusivement la génération présente ou si nos descendants ont également à y assumer une part d'intervention.

Quoi qu'il en soit, le rapporteur a proposé par amendement au Sénat que chaque année les crédits nécessaires seraient prévus en faveur du « Fonds de Dotation » afin de permettre de pourvoir à la dépense de chaque année.

L'adoption de semblable amendement aurait eu pour résultat de majorer le budget des pensions pour 1938 d'environ 100,000,000 de francs.

Le Sénat ne s'est pas rallié à cet amendement, mais a exprimé le vœu que la méthode de financement du Fonds de Dotation soit révisée avant le 1er janvier 1940 et éventuellement modifiée.

Het is die wensch welke in een amendement aan artikel 61, werd omgevormd.

Daar aan den bestaanden toestand geen onmiddellijke wijziging wordt toegebracht, bestaat er geen reden toe om dit amendement af te wijzen. Het schijnt echter niet overbodig te laten opmerken dat de tekst zooals hij gestemd werd, meer zegt dan hetgeen de voorstellers er van hebben willen zeggen. Hun bedoeling is: dat de methode van financiering van het Dotatiefonds, vóór 1 Januari 1940 het voorwerp moet uitmaken van een herziening, en desnoods door een ander stelsel vervangen worden.

De studie van het probleem zal uitwijzen of ja dan neen op dien wensch van de voorstellen van het amendement moet ingegaan worden.

ART. 81.

Een amendement werd in uwe Commissie neergelegd luidende als volgt:

Art. 81. — Dit artikel doen luiden als volgt:

« Het maximum-bedrag van den toeslag, dat aldus mag worden verleend, wordt bepaald op 6,000 frank, indien het een gehuwd mannelijk aanvrager betreft, en op 4,000 frank, indien het een aanvrager betreft, die ongehuwd, weduwnaar, uit den echt of van tafel en bed en van goederen is gescheiden. »

In de tweede plaats, bijaldien voorafgaand amendement wordt verworpen, het artikel doen luiden:

Het maximum-bedrag van den toeslag, dat aldus mag worden verleend, wordt bepaald op 3,200 frank + 20 t. h., indien het een gehuwd mannelijk aanvrager betreft, en op 2,100 frank + 20 t. h., indien het een aanvrager betreft, die ongehuwd, weduwnaar, uit den echt of van tafel en bed en van goederen is gescheiden.

Dit amendement werd door uw Commissie verworpen met algemeenheid der stemmen, min één onthouding.

ART. 87.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers had den datum van het in werking treden der wet op 1 October 1937 vastgesteld. Daar het ontwerp op dien datum nog niet was aangenomen, heeft de Heer Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg voorgesteld den datum van het van kracht worden der wet tot op 1 Januari 1938 te verdagen.

De Regeering heeft anderzijds hare belofte niet willen intrekken, de verzekerden met de voordeelen der breedere bepalingen inzake het verleen van den ouderdomsrente-weduwerentetoeslag en weezentoeelagen met ingang van 1 October 1937 te begunstigen.

Dat is de reden waarom bedoeld artikel door den Senaat werd gewijzigd, hetgeen voor gevolg zal hebben dat, alhoewel de wet slechts op 1 Januari 1938 zal in werking

C'est le vœu qui a été transformé dans un amendement à l'article 61.

Etant donné qu'il n'est apporté aucune modification immédiate à la situation existante, il n'y a aucune raison d'écarter cet amendement. Il ne semble cependant pas superflu de faire remarquer que le texte, tel qu'il fut voté, dit plus que ce que ses auteurs ont voulu dire. Leur intention est que la méthode d'alimentation du Fonds de Dotation devienne l'objet, avant le 1er janvier 1940, d'une revision, et soit, en cas de besoin, remplacée par un autre système.

L'étude du problème fera ressortir si, qui ou non, il convient de donner suite au vœu des auteurs de l'amendement.

ART. 81.

Un amendement a été présenté à votre Commission, conçu comme suit:

Art. 81. — Libeller cet article comme suit:

« Le taux maximum de la majoration qui peut être ainsi accordée, est fixé à 6,000 francs s'il s'agit d'un demandeur du sexe masculin et à 4,000 francs s'il s'agit d'un demandeur célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps et de biens. »

Subsidiairement, en cas de rejet de l'amendement précédent, libeller l'article comme suit:

« Le taux maximum de la majoration qui peut être ainsi accordée, est fixé à 3,200 francs + 20 p. c. s'il s'agit d'un demandeur marié du sexe masculin et à 2,100 francs + 20 p. c. s'il s'agit d'un demandeur célibataire, veuf, divorcé ou séparé de corps et de biens. »

Cet amendement a été rejeté par votre Commission à l'unanimité des voix, un membre s'étant abstenu.

ART. 87.

La Chambre des Représentants avait fixé la date du 1er octobre 1937 pour l'entrée en vigueur de la loi. Le projet n'étant pas encore adopté à cette date, M. le Ministre du Travail a proposé de remettre l'entrée en vigueur de la loi au 1er janvier 1938.

D'autre part, le Gouvernement n'a pas voulu revenir sur sa promesse d'accorder aux assurés le bénéfice de dispositions plus larges en ce qui concerne l'octroi de la majoration gratuite de la rente de vieillesse des veuves et des allocations d'orphelins à partir du 1er octobre 1937.

C'est la raison pour laquelle l'article en question a été modifié par le Sénat, ce qui aura comme conséquence, quoique la loi n'entre en vigueur qu'au 1er janvier 1938,

treden, de bepalingen tot dit driedubbel voorwerp betrekkelijk, met terugwerkende kracht van 1 October 1937 af zullen toegepast worden.

ART. 89.

Aanvullende bepaling.

De verantwoording werd onder artikel 60 verstrekt.

Het wetsontwerp, zooals het door den Senaat wordt voorgesteld, werd ongewijzigd met algemeene stemmen min ééne en één onthouding door uwe Commissie goedgekeurd.

Het verslag werd met algemeene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,

H. HEYMAN.

De Voorzitter,

H. MARCK.

d'appliquer les dispositions se rapportant à ce triple objet avec effet rétroactif à partir du 1er octobre 1937.

ART. 89.

Disposition complémentaire.

La justification a été donnée sous l'article 60.

Le projet de loi, tel qu'il nous est transmis par le Sénat, a été approuvé par votre Commission sans modification et à l'unanimité, moins une voix et une abstention.

Le rapport a été adopté à l'unanimité des voix.

Le Rapporteur,

H. HEYMAN.

Le Président,

H. MARCK.